

højtærede Minister til at svare — det er jo ikke helt let at faa dem op af de bløde Sæder. Det er nemlig af Betydning at faa at vide med Hensyn til dette Vagtkorps, der skal stilles op ved Landets Grænser og Kyster de forskellige Steder, om de skal sætte Livet ind, eller om de skal løbe. — De Herrer skal ikke le. I Tilfælde af, at der kommer en Friskare — der er jo hel- og halvgale Mennesker i alle Lande — og vil forcere vor Grænse, hvad skal de saa gøre? Skal de skyde med deres Geværer og kaste Miner? Det er der Grund til at faa Besked om, fordi vi har hørt før fra den Side, at det overhovedet var en Forbrydelse at løse det første Skud.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. P. Munch har Ordet for en kort Bemærkning.

P. Munch: De Udtalelser, der fremsattes af det ærede Medlem Hr. Holger Andersen i hans sidste Bemærkning, indeholdt jo intet Forsøg paa et Bevis for den urigtige Opfattelse af de paagældende Aktstykker, som det ærede Medlem har fremført. Det er dog ikke dette, der bringer mig til at tage Ordet, det er derimod den Udtalelse, som fremsattes nu af det ærede Medlem Hr. Pürschel. Det ærede Medlem Hr. Pürschel vendte sig til Begivenhederne i August 1914 og mindede om, at under en Samtale mellem det ærede Medlem Hr. N. Neergaard og et Par Medlemmer af Ministeriet havde det ærede Medlem Hr. N. Neergaard tænkt sig, at vi nødvendigvis maatte komme ind i Krigen, og havde da udtalt sig for at vælge en bestemt Side. Dette er rigtigt, men det fremgik jo ogsaa af de paagældende Udtalelser, at Ministeriet ikke et eneste Øjeblik havde tænkt sig noget saadant. Det blev erklæret, baade i den Udtalelse, jeg ved den paagældende Lejlighed fremsatte, og i den Erklæring, der blev afgivet overfor Tyskland, at Danmark under ingen Omstændigheder vilde lade sig drive ind i Krigen, hverken paa den ene eller den anden Side.

Forsvarsministeren (L. Rasmussen): Jeg nægter ikke, at jeg blev noget betænkelig, da det ærede Medlem Hr. Brorsen under saa højtidelige Former og med saa store Armbevægelser vilde se at faa mig op af Stolen for at give Svar. Jeg troede nemlig, at det var noget, der betød noget, noget kolossalt vigtigt, noget, som nødvendigvis skulde opklares, inden vi lod Sagen komme til videre Behandling i Udvalg.

Jeg kunde forstaa, det for Venstre maatte have Betydning, at denne Sag blev klaret, om dette Vagtkorps, hvis det blev angrebet, skulde rende, eller om det skulde slaa fra sig. Jeg har jo meddelt, hvordan jeg har tænkt mig, at Udrustningen skulde være, jeg har meddelt om Statsmarinen, hvilke Opgaver den skulde have, at den og Vagtkorpset skulde supplere Grænsegendarmeriet. Jeg maa derfor spørge det ærede Medlem, om han da tror, at Grænsegendarmeriet — der har en ganske tilsvarende Opgave til den, Vagtkorpset skal have, hvor der tiltrænges Forstærkning —, naar det bliver angrebet, skal rende, eller hvad det skal. Jeg vil gerne spørge: Hvad tror det ærede Medlem da, de skal have Karabinerne, disse meget omtalte korte Bøsser til, som de har? Jeg troede virkelig, at det ærede Medlems Spørgsmaal var af den Art, at det enten kunde sætte mig i Forlegenhed, eller at det i det mindste havde Betydning for Sagen. Det overrasker mig derfor, at det indskrænker sig til dette selvfølgelige, at naar Korpset faar Opgaver, skal det selvfølgelig ogsaa søge at løse disse, og eventuelt, hvis det ikke kan ske paa anden Maade, skal Korpset ogsaa have Magtmidler bag sig. Jeg sagde ved Lovforslagernes Fremsættelse, at et saadant Vagtkorps maa selvfølgelig have Magtmidler, saa det kan være i Stand til at gennemføre de Ordre, der gives det.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Fraenkel har Ordet for en kort Bemærkning.

Fraenkel: De Tal, jeg gav den højtærede Forsvarsminister, kan han ganske roligt gaa rundt med; de er rigtige nok, og de viser noget ganske andet end det, Hr. Ministeren sagde. Det er nu ikke derfor, jeg har bedt om Ordet, men for at rette en Bemærkning til den højtærede Udenrigsminister. Da jeg nu imidlertid ser, at Ministeren har forlangt Ordet, vil jeg vente og høre paa hans Tale; det er jo muligt, at den Oplysning, jeg ønsker at faa, kommer om lidt.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Holger Andersen har Ordet for en kort Bemærkning.

Holger Andersen: Jeg ønsker kun til det ærede Medlem Hr. P. Munch at bemærke, at jeg har set Sir Edward Greys Tale den 3. August 1914 citeret mange Gange og i